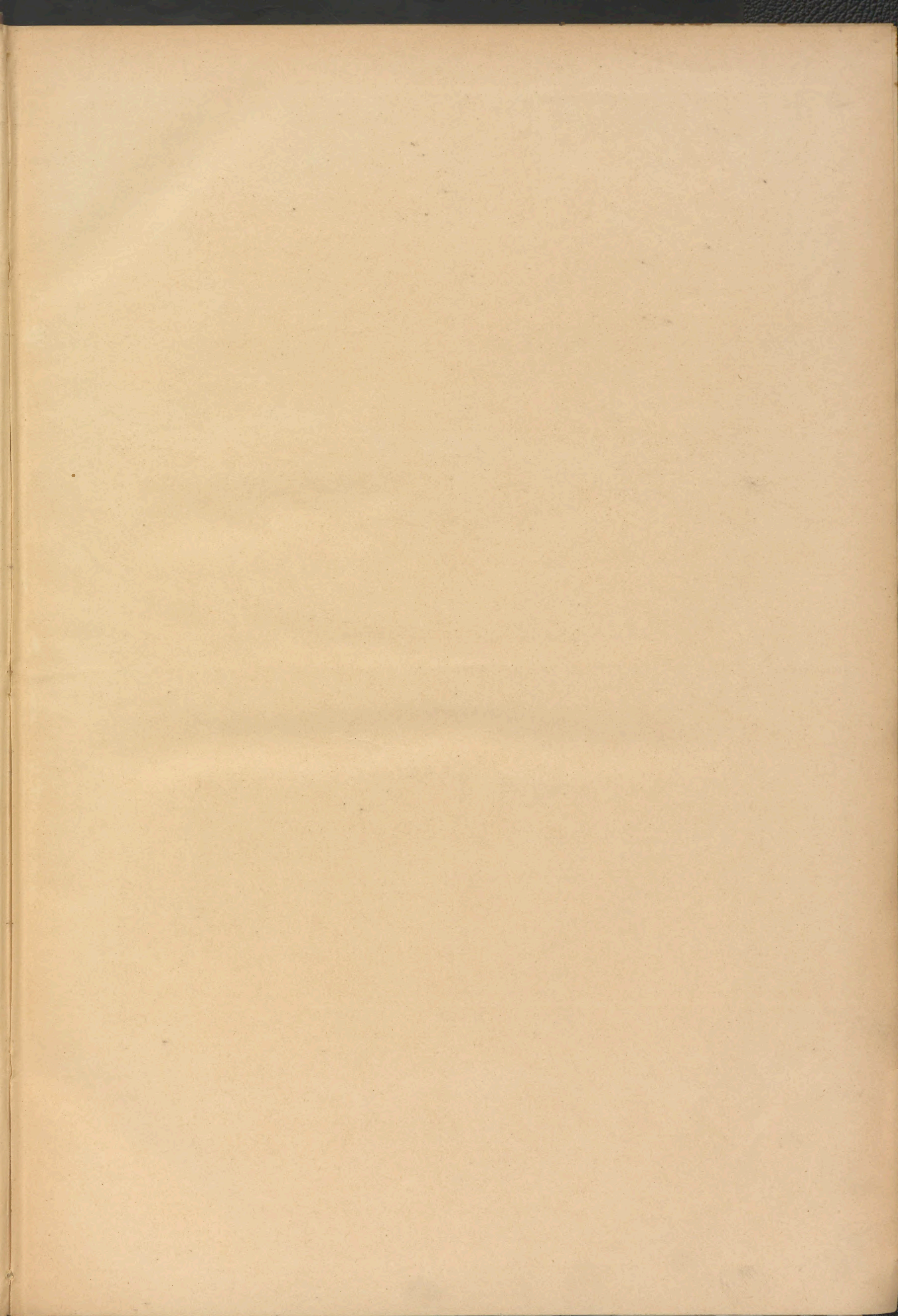
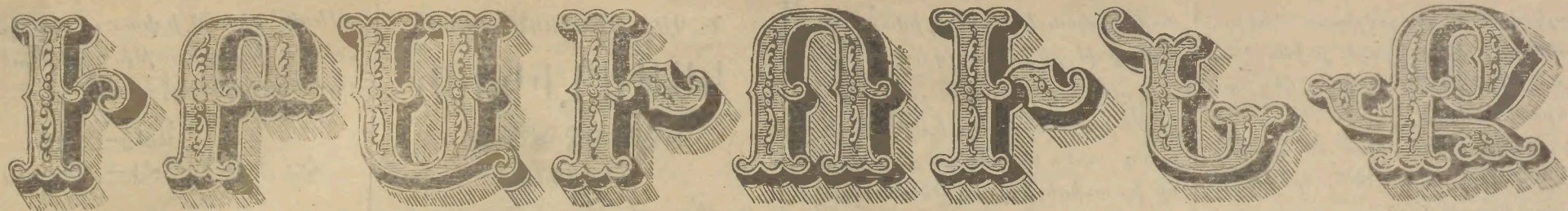

233

4

IV 2.

Ա.ԶԳԱՅԻՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Բաժանուղ աղբախ թիւն
 Պաւլոսի 5 տար տարեկան 6 թիւ
 " " 6 տար 3 "
 " " 3 " 2 "
 Սրտաւ համար համար աղբի 8 "
 Երանու զմեզ, տալ 40 տար (1) /

ՀԱՅՏԷ

Խմբագրող թիւն «Իրավունք» լրագրաց Վարնայ (Փոլիսիս)

Редакция на вѣстникъ „Иравункъ“ ВАРНА (България).	Rédaction du journal „Iravounk“ VARNA (Bulgarie)
--	---

Խոմբուզ բոլոր թևածն ու դրիակ զբոլոր
 թխնեք ետ չեն դրիակ իր և լարմադր
 բառառածն ինքն միտինդը հրատա-
 րակուին :

Ա. Ռ. ԷՆԹԵԼՅԱՆ

ԻՐԱՆԻՆ Ք, որ 1885 թուա-
կանին ծնունդ առած և մի կար-
ճատե. գայտ թենէ յետոյ առկա-
ղական պարագայից բնւմամբ
դադրած էր հրատարակուելի
յու իւր բաղմամբ իւ համակրողաց
ս. յօր վերաջին կողայ յառարկէ՞ :

Այսպիսի ժամանակ մ'ը, ուր ազատ երկիրներու մէջ հրատարակւող բաւական թիւով հայ թերթերու կան, հաշիւէ սեպտեմբերականով բացատրել շարժառիթներ, որքան եղմիկեցին ձեռնարկելու վերստին իրԱմիւնեի հրատարակութեան, ինչպէս նաեւ այն ազգութեան ուրուսի պիտի հետեւտի երբ հայկազա լուրերոյ պահանջս ներքին աշխատութեանց վերաբերող պէտքը լրացի:

Ամբաստան պահակալ էր ասորիքի
հիւնադրայի նպատակով, արտա-
շահանքի ջատագով կառգելի համե-
րալիս պարծանելու համար սկզբուն-
քին ետ ըստ էության զորամասնա-
նայ մէջ փոխադարձ սնուցում
թիւն սկզբն, սրբայն լինի արեւելի
է աղգալին համապատկեր սով մէ-
ջ սպայներէ Աղգ- Գառնի մեծա-
թիւն համապատկերունդ

Հայտնի թեան այս ահեղ ճգնա-
ժամին աղգարկին ամեն ընկերու-
թեանց, հասարակ թեանց և գոր-
ծիչներու համար սրբազան պար-
տականութիւն մ'է համերայնա-
բար գործել և իրենց բոլոր պի-
ւերն ամփոփել իմի ընդհանրական
միութեան

Ահա այս է մեր տեսակետը
Մեր գիտաւորութիւնն է նաեւ
թաքն լուրեր հաղորդելով օգտա-
կար լինիլ ազգայնոց այն գոտա-
կարգին, որ եւրոպական լեզուի
մ'անտեղեակ հայերէն թերթեր
միայն կարող են կարգաւ ունենալ,
ինչպէս յայտնի է, հեռաւոր անգիր
ի լոյս կընծայուին և կը բերեն մեզ
ընդ հանրապէս լուրեր ուր մեզ հա-
մար կ'որուսած են սրգէն նորա-
թեան հրապարակ:

Մեր միայլ գիտառն է թղթախոս
 աղբայլներն, քգ ժողովարար բաղ-
 ժաղժու ես ի Պալիկարի ո, ա ելի հե-
 տաքրբրեւ աղբայլն գործին ասե-
 նէն շահեկան ե կարեւոր լուրերն
 ինչպէս նաեւ առ այս յարմար տեղ-
 նաւած յօգուածներն ու թղթախո-
 սո թիւներն աւելող ապէս կոմ-
 հասեալ օտեւելով պարզ տոճիկէն
 լեզու ա հրատարակելով թերթ ո
 մէջ,

Եւ ամեն հայ յորդի մ'ջ մտա-
քը դիւրացնելու համար առաջեկան
6, զեցածեայ 3, և ետեւեայ 2,
գործքի ջջին գումարին փոխա-
րէն կը դրուի յորդի կողմ :

Սերունդի է մեզ յատուկ որ ազնիւ
աղլ ախիքը զնահատելով մեր ուշ-
քա խելան ու դիտում հեղին, չը
պիտի դրաման մեզ այնպե՛ս ո՛րչառ լին
նոր սրտով կը Կարօտի մեր ձեռնտի:

խոյնդ լուծիւն իշուռնէք թ

ՅԳ. ՌԵԺԱՆԿԱՐԻՄ

1885 «Անշտիւտէ նէշը օրուան
իշտուպը» նամ իրագլխ ապաղը աշ-
պէպլէրտէն տօլոյը աղ պլը միւտ-
ու լ զ աղփընտա լ լ աղ ի լ օւռււմա-
յա մէծապը օրուպ հիւտտի լ թէղէճ-
ճիւհէլթիթի ճէլպ ի լ ժիլ օրուաղը
թէք չօք զաթ լ լ օրն լ լ թէլ լ լ փիթի
մաճիպ օլմա չաւ ի լ զէ մէղքիլ
իւրլ լ լ լ ապա լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ
տառն լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ լ

Շ ու արք պարտաւ սէրպէթ մէմ-
լէթլթ լիւտէ նէշր օլունմող տա-
օլուն պիլը չօք հայճա կաղէթա-
լար պալունտալը հալտէ իրա-
ւանքը լիէրտար մէյա սնա չըգար-
մալա պիլի մէճպալ խտէն սե-
պէպլէրի գըտաճա իլղահ վէ հո-
յ տաւն մէսէլէսի հապ գընտա
տա խիլէն լիա լիտաղլլ զ լիտ-
գը հ օրէլթ վէ օլ լիա տա տա
տալի խաճէլիմիլ զպլլթ ու սե-
պալ լիւ տէրէճէսինի պալ տաճը գ-
տա մի լիաղաւ խտալ լիալին ի-
տէճէլիլ

իրաւունք» ըն մտէստիպէրնին
պունտանէ կվէլթադ մուզ օլտադ
լապը մէպտէյի թէպտիլ իթմլքսի-
զին իթթիփադէն չալըշմադլալըն
էյիլքէրնին հէկեան հէկեան կէօ-
թէբաւ պ թադիդը սէլամէթի իլ-
թիզամ իտէճէյիլ վէ միչէդտաշ-
լալըմէզըն պիրպիլինէ ետադշմա
հէբիշմէք տայկաւընը միմքին օլ-
տալը գաւաթ ուեանաւըմադ
վէ տնը նէշը իլվմէյէ չալըշմա-
դըլ:

Ձիւնքի շուռ քաղաքստս միլլ
տառամուլլըն պէջիւ ըլիկինէ կէօքէ
էհէմմէթլի պիւ միլլի դաւլէթ
հաւաւէ կէդիւմէք պու վաւը-
դաւալլս միւմքին օլաճադ տըլ
վիթէթին շուռ տէհէթլի պուհ-
րաննասա հէք շիւքէթիմիլին հէք
պիւ թէհսիսթէմուլլըն վէ հէք
պիւ ֆէսաքտարանէ չալըմադաս
օլան վիթէթլըն մա դաստէս պօրծ

Լուրջաբար՝ ի թիվֆաղվէ չողջունող
պիտի թիուն զ ու վէթլէրինի պիր հե-
րէ թօլլումագ, հանի միլլէթին
իշխանէ ի թիվֆաղը ու մումի հա-
պլ ի թմէք. իշտէ պիղ իտեռէ մոպ-
սէտիսիդ վէ մուրտաբմլղ պուտըր՝

Վեցա- պիկիմ արգումեղ ուր
Աւստիա լիսասլարնա աշնա օմնա-
յաւդաե եալլելը հայնա կաղէթա-
լուը օգոյապիլէն զաղլարա եհնի
հապաաւ պէր զէրմէքէ իֆայի
խլոմ'եղ իամ'էք, զէ զադէն մէզ-
քիւր կաղէդալար ուզաք եհրէրաե
եհը օլլեառզկարլնաան կէդիլէ-
պրտիպէլի հապաաիս պիղճէ թա-
զէլլիլի դայալ իւմիշ օլանլարառլ :

«Կրկն՝ պ սչ պ պիր արգումը տա
պա զարը առա պաււււաա պ փլլլ
մէն հէլէրէ կոյէլէլ մէրսպլը օւ-
ուղլլլլ հաւտէ քէնտը առա լլ-
առաքը կոյպ իլմ իլ օւտն մ'իլլէլ-
առաքըւււււ պա պիր խըտմէգա-
պաււււաաաա ալլա իշտէ կաղէգա-
մլլլլլ պիր գըւմընը հայճա հաւ-
փաղլա վէ գիւրքճէ իպարէլէրլէ
նէլլ իգտիլիմ իղտէ պաւ վաղլ-
փէմ իղլի տախի իճրա իգմ իլ օււ-
ճաղ յղ, զոնն իտէրիգ :

Պիւս ւէպէպօտէն Ե՛հէմիլիդ լի վէ
ֆոյթօտէլի հօվօտօիսէլի վէ պէնտ-
լէրի ալիկլէ վէ հախօտ մօ խաօ-
տարէն գիւլը լիսանը իլէ կողէ-
գամըզտատէրճ իտէճէլիդ Վէ հէ-
պիւր հօյլէ գօլըյըզլօ էլտէ իտէ-
պիլմէսի իչօն կողէգամըզըն սէ-
նէլիլի 6 ողդը ալըզլը 3 վէ իչ
ոյըզլը 2 ֆիւսնը գըլմէդ գա-
լին օլսնմըշտըր :

Իւմիտ խտըրիզքի իշպաւ դէս-
պիրիմիզ վէ մադսէտիմիզ աղիզ
միլլէդ տաշլարըմլզ դարաֆընտտն
դազտիր օլունտորտզ իշպաւ դէ-
շէպպիւսիմիզ մուսվէսէդ իսէ-
ճէկէր տիր:

Իրաւունք, ըն մեհտարիւրիւի
ԱԿՆԱՐԿ ՄԸ ՀԱՅՈՒԹԵԱՆ
ԱՐԴԻ ՎԻՃԱԿԻՆ ՎՐԱՅ

Հայրենիք քառյուսած, Եկեղեցիք սրբապղծուած, ընտանեկան պատիւ ոտնակիւիս, աշխատանքան կեանք և գոյք հրոյ սրոյ ճարակ եղած աման ինչ որ հայ է, ամեն ինչ որ հայու անուան ունի, անասելի հպարտանաց մասնուած, որ կը ապառնոյ շորունախո ի լիպոյցած սովին հետ որ թուի թէ կը պառտ-

ըստոյոյ ի իբր ահռելի ճանկերուն
մէջ ճզմել մահացեալ հազարա-
ւորներու կեանքը :

Ահա Հայոց թերեւս վիճակն է թուրքիւն :

Ահաւոր է ճգնաժամն, առեւի
աղետալի Հոյսոյ վիճակն քան ի նկ-
ի խնդրի, քան Արարչիսն արշա-
ւանոց ժամանակն:

Հայ մարեր, այս վիճակին առաջին տարրու թեան ներքե վարդոպետ և չկարենայով մտածել անմիջական ելք մը, կը սկսին յուսակտուր լինել. Հայ սրտերուն կը սպառնայ տիրապետել վճատութիւն Հայութեան տալողոյին նըկատմով. Հայ սղգէկ սննչանայ . . . տհտ տհտուր մոտծումն . . .

տհա խաչ-իւն , որ տրեւոն լճի մը
կը վերածէ տաւն հոյ տիտո :

կակայն կանգ առնենք այս տեղ
մի քիչ .

Կառուցած այ տալու ոչ ու թիւնը, որ
հարեհհեց մեծ եւեալայու թիւնը
Նստածք պահ մը ի բոց թո-
թաբել խոհալտն ու լուրջ դատու-
յա թեամբ քննել սա մեծագոյն
հարցն: *Կա՛հ Դէր Կարճե՛*

Կաթնով և ուտա՛մանս իմ
 իմանք մեզ իմ անձնիցն և ուտա՛մանս

է քաղաքագիտաց այն կարծիք թէ
կրնան իրենց հաշիւներուն զոհել
և սնչոյցնել ազգ մը որ իր քառա-
սուն դարու գոյութիւնը նու իրո-
գուծած է իր պտամութեամբ, իր
յտառէ քաղաքակրթութեամբ իր
ազգ այն գրականութեամբ, բար-
գաւած լեզուի և փրհառնէական
հաւատոյ համար իր տուժած
մարտիրոսութեամբ:

Կարճ խօսքով ասենք. ՀայրԹիւ-
նը իր պանծալի ազգ. ցատկա-
թիւններէն կամ պատմական հաս-
գամս:քներէն բղիւ զ քսրոյական
մէծ ոյժի մ. տէրնէ:

Այս անդիճեի է և
Արդ՝ լիկառ այժը կարող է քան-
դ եւ անշուշտ ինչ որ իրենից հոնիւ-
թախանէ, և առ եւեղ իշօք թըքա-
հայատառնի մէջ ինչ որ իր ազդե-
ցաւ թեան ներքիւ կարող էր իննոր

Սալոնիքի բերքաւ ժէշի վերսիս թա-
կան զօշաւ թեւէ բարձր բնմէ կայ
մեզ նման պատմական ազգի մը մէջ
և այդ՝ բարոյական ոյժէն, որ Հայու-
թեան հիմն է անոստոնն սրուն չեն
կարող հասնիլ սոխն և սոսերս:

Ո՛ր հայտ թիւնը բնաջիշ ընե
կուզէ, պարտի յառաջնիւ ջնջե
նախապէս հայ լեզուի եղծանել

Հայկական անցեալը յիշատակները, բառնալ ի միջոց հրաշխ ք իմն Հայ գրականութիւնը, և խել հայ տրտերէն ու մտքերէն այն կենդանի յատկութիւններ, ինտէլեկտ, ձիւրքեր ու ընդունակութիւններ, որով հայն այսօր ինքիւնը կարող ցոյց կուտայ ամեն ուրիշ բաղադրով թողգոց հետ կենսական և տրտեմտից ու գիտութեանց մէջ նոյն հետ ընթանալու և յառաջ գիմելու:

Եթէ այս անկարելի է, անկարելի է ուրեմն Հայութեան ջնջումն: Հայոց հայրենիքը չէ՛ այն երկիրը, ուր ինքնապէս գործածութեամբը գրաւուին, կը պահպանուին, ոչինչ նուիրական կը պարունակեն տիրաւորութեան համար: Հայաստանն որքանն է հայութեան. նա թանգարան մ'է հայ ազգութեան, հայ քաղաքակրթութեան և հայ լիարժեք տիրաւորութեան պաշտօնի յիշատակաց. հայն միայն կարող է անգամ ճիշդ ու զարգանալ, անկարելի է Հայաստանը հայուն ձեռքէն խել ընտելեցնելով անգ օտարութիւն ցեղեր, որք չեն կարող հաստատուի մասն ձգել այդ հողի վրայ և անկէ ստանալ խորհրդանշան ոյժ և սրնունդ:

Հայութիւնը իբր քրիստոնեայ ազգ մի մասն կը կազմէ այնպիսի մի լայնածաւալ մարմնայ, որ իր բարոյական բարձրութեամբ կաշուած է օրմը խիւղ և եղբայրակցութեան կապով միացնելու աշխարհի բոլոր ազգերը. սակայն իբր անգամ փրկանանք թեան (մարմնային) նա ունի միանգամայն իրաւունք գոյութիւն և պատմութիւն. և Հայոց եկեղեցին չէ՛ այն եկեղեցիներէն, որք իրենց կազմաւորութիւնը ստացած լինելով օտարէն, կրնան ձուլուիլ օտար եկեղեցիներու կրօնով գրկուած մէջ. մեր եկեղեցին՝ զուտ Հայկական հաստատութիւն մ'է, որոյ կազմական օրէնք ազգային Սուրբ Հայրերէն են նուիրաբարձեալ հայ նահատակաց արեամբ:

Հայ եկեղեցին, հայուն շարժուն հայրենիքն է, որ միշտ և ամենուրեք իրեն կը յիշենք իր նախահայրց գործերն ու առաքինութիւնները: Հայութեան սեփական, հայութեան հանճարին մի հարազատ հոյակապ արտադրութիւնն է հայկական զուգորդող նշանադրերով կենդանի վկայ հինաւորաց քաղաքակրթութեան մը, զայդ ընդ նմին և ճոխ մատենագրութիւն մը, որ հին ժամանակ պատմական, բանաստեղծական, պերճաբանական և այլոց չելիքներ արտադրած է և այսօր ալ հայութեան քաղաքականացնում ենք անկեալ մէկ ժամանակը, կը պարունակէ երկեր որք ամենէն քաղաքակրթութեան ազգաց գրականութեան հետ կրնան մրցիլ: Ո՛չ. ազգային այլքան մեծ յատկութեամբ և իւրաքանչիւր ոյժերով օժտեալ ազգ մը չէ կարող ունենալ, ինչպէս ջնջուած են շարք մը ազգեր, որոց գոյութիւնն ինքնութեան ոյժի հետ կապուած կամք արդարեւ ոչ այնքան հաստատուն է հիմանց վրայ կուտայուած

անբաւական եղբիւր է գիմարելու մեծ փոթորիկներու գէմ:

Հայոս տանի վրայէն շատ փոթորիկներ եկեր անցեր, երկիրը քարոքանդ արեր են, տակոյն Հայութիւնը իր անխելի գոյութեան արմատներէն վերտոխն բաղրաջեր ու կողգուրուեր է:

Հայաստան տեսաւ Արաբաց արշաւանքը, Լէնկթիմուրի պատուհասը. Արաբները փնտցան, Լէնկթիմուր անհետ կորսուեցաւ, իսկ Հայութիւնը կայ և պիտի մնայ: Այս է պատմական ճշմարտութիւնը և այս պարտի ինիլ ամեն հայու հաւատքը:

Եթէ խորհողներն մօտ գիտենք իրեն, մեր ներկայ ազգային վիճակին գլխուսը պատճառն պիտի գտնուի նոյն խիլ հայութեան ցոյց տուած կենդանութեան անապառնջներն, զորս մեր ազգութեան հակառակորդը մարել յառնակեցան շուրջելով ու անանկութեան վիճակի վերածելով հարեւր հազարս որ Հայեր. սակայն, կրկնակի սխալեցան զինչպէս վերջ քաղաքակրթութեան պայմաններն՝ որք բիրտ ու ժիւ համար անմատչելի էին նոյնը մնային, այլ և հարածս ենք ու ազգային մեծ աղէտն ցնցեցին ազգին ամեն մասերն որ ի սփռուած աշխարհի և բուսն զարկ մ'ուտին ազգային ինքն. ճանաչութեան ոգւոյն, զոր թշնամեաց նպատակն էր ջախջախել, սպաննել:

Դէպքերն ու լուրերն կը հաստատեն որ Հայութեան փոքրիկ այն մասերն իսկ, որք տակաւին տարի մը յառնջ անտարբեր կը կրթուէին իրենց ազգային կեդրոնի մասին, վերջին ժամանակներ իրենց հայրենաբնակ եղբայրց գեմ յարուցուած հալածանքներէն ցնջուելով ներշնչուեր են այնպիսի ազգային ինքնամանկութեան և համարաշխարհութեան ոգիէ մը՝ որ կը խոտանայ նոր կենք և նոր ոյժեր ընծայել հայութեան:

Աշխարհի վրայ ամեն ինչ սահման մ'ունի. բռնութեան սահմանն ալ իր՝ անկեղծ է. և սրովհետեւ որքան բռնութիւնն ծաւալուունէ, բնականաբար շոյնքան աւելի մօտեցած կըլլայ իր սահմանին ուստի, յուսալի է որ ալ մօտեցած է օրն՝ ուր մեր թրքահայ եղբայրց վրայ ծանրացող աղէտը գաղթին տեղի տալով խաղաղութեան բարիքներուն:

Այսու խորհրդածութեամբ մեր ամեն ջանքեր պարտին այդուհետև ուղղուիլ ի մի նպատակակէտ, այն է՝ օգտուիլ այն նպատակաւոր հանգամանքներէն զորս թշնամիք մեզ անգիտութեամբ ընծաւեցին իրենց հակահպատակ հարածանքներով, և գոյացնել ազգային համարձեռն մի ոյժ, որ մասին պիտի գրեմք ուրիշ անգամ:

Ն. ՎԵՀ. ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
ՆՈՔՔՔԱՅՆ
Ի ՎԱՌՆԱ

Գրաւորութիւն Մկրտիչ Վարդապետ Տէրունեան՝ Պաշտօն Բքում մանուն մարտանաւով Պաշտօնի հասնելով Սիւնիքէն, Ռուստուք և Եւփրատ քաղաքները այցելելէ յետոյ, ուր կառավարական շրջանակներէ յարգալիք ընդունելով թիւն և Հայոց զովարեան կողմէն ջերմ համակրութիւն վայելած է. նախընթաց ամսոյ 27 ին ժամանակ ի Վարդա, որ անհամբեր կը սպասէր Հայրապետական Նախարարին գալուտն:

Ն. Գերադատու թիւնն որ եկեղեցական տոնակաւսի մը յատուկ անժամանակ ձիւրքեր ի հանգէս կը բերէ, գիտէ իր սահուն և եռանդաւոր քաղաքներուն մէջ Աւետարանական բանին գերբնականութեան հետ ճարտարօրէն հաշտեցնել հայ ազգին այժմեան աշխարհային պէտքերուն բացատրութիւնները. յորդորելով ժողովուրդին սէր, ի վերաբանութիւն և ի համեմատութիւն, բաւ պատուերի համայն հայոց սիրեցեալ Հայրենիք՝ այդ հայրապետական անգրանիկ ողջ, յինչը ընդ ու օհնութիւններն բանիւ բնայ ընդունելու միտքաւորութիւնը կ'ենեւ մը՝ այս ընդ հանտարապ օրերուն մէջ:

Մասնաւոր յիշատակութեան տրաման է որ Ն. Գերապատ. քաղաքական կացութեան պէտքերն ու պատշաճի պահանջներն ըմբռնելու յատկութիւնը ցոյց տուած է, առաւելոյ առաջին օրն եկեղեցւոյ մէջ ազօթք կատարելով վասն բարօրութեան և երկայնակեցութեան Պաշտօնի իշխանին և իւր մեծափառ Գերադատութեան և այս առթիւ հետեւեալ հեռագիրն ուղղելով սուրբին Արք. Բարձրութիւն.

«Նորին Արքայական Բարձրութիւն՝ իշխան Պաշտօնի ի Սօփիոս»

«Հրամանաւ Նորին Ս. Օծութեան «Վեհափառ Նախարարի ամենայն «Հայոց» կարգուած լինելով այցելու «հովիւ եւ բարոյային հայ գաղթականութեանց, և գտնուելով Ձեր Արքայական Բարձրութեան» երկրին «մէջ, բաղդաւոր համարեցի իմանալ ձեր տարւոյ առթիւ շրջապատեալ իմ հօտէն» Ձեր ամենահաւատարմ և անձնուէր հպատակներէն, այսօր ջերմագին ազօթքներ ուղղել առ Ամենակարողն «Առաւած» Ձեր Արքայական Բարձրութեան, Նորին Արք. Բարձրութեան իշխանաւորին, Ն. Վ. Բ. Պաշտօնի Գահաժառանգին և «բոլոր իշխանական Գերադատութեան կողմէն աւուրց պահպանման համար»:

«Բարեհաճեցէք, Տէր իշխան, ընդունիլ այս առթիւ իմ ջերմագին օրհնութեանց հաւատարմ» «հանգերձ մաղթանքս Ձեր Արքայական Բարձրութեան և Ձեր Մեծապանծ Գերադատութեան երջանակութեան և երկայնակեցութեան»

«Թեան համար» ի փառս Պաշտօնի յիշ և ի բարօրութիւն Ձեր բաղդաւոր հպատակաց:

Այսքէն Հոգի
Հոգի Գահաժառանգին Եւրպիոյ
(Պարագրէն)

«Մկրտիչ Վարդապետ Տէրունեան»

Հարկ չկայ լեւելութեան Ն. Գերադատութեան այս հեռագրով բարձրագոյն կարգով Հայոց եւրապայական տիրաւորութեան և իշխանութեան զգացմանց ճշմարտութեամբ անկեղծաբար է նորին Արքայական Բարձրութեան մօտ:

Հայոց Հայրենիքն ու իրաւունքն պարտաճանաչ և գործունեայ եկեղեցականներ պարտաւ հաղուադիւտ նոյնպէս յարգելի են. յարգելի ևս առաւել, երբ իր առաքեալ Մի սրանս թեան, սիրոյ և համբարախաթեան կուգան քաղաքներու այնպիսի ժամանակ մը, որ Հայ ժողովուրդը այնքան պէտք ունի այդ առաքելութիւնները իւրացնելու:

ԹՂԹԱԿՑՈՒԹԻՒՆ

Տիվրիկ Նոյ. 10

Տիվրիկն իւր բոլոր գիւղարեալութեամբ հոյ, որոյ և ուստի է մասնաւոր: Հիւտ. 20 էն 23, այս չորս օրերուն մէջ Տիվրիկ շրջակայ հայ գիւղերէն Արմատան շրջակայներէն, Հոսան օվա, Բինկեան, Ձիւրքայ, Կոստայ, Խուսնովի, Օտուր, Արմաթաղ, Բարդաղ, որոնք գաւառ և գաղանաբար հրոսակախմբէր բարձրակի կողպատուեցան, այրուեցան և ըստ մեծի մասին մոխիր դարձան. որոց ունեցած ոչն որ, կով, եղ, տան կարասիք, ուտեստ և ամեն ինչ աւարի գնացին. մինակ Բինկեանի մէջ 10 Հայ մեռեալներ և 50 ի չափ վիրաւորութեան երկան. այն մեծ հարուստ ու ճոխ գիւղին մէջ շրի գաւաթ մը չեն թողուցած. նոյնպէս Արմատան լաղմութիւն մեռեալներ ու վիրաւորներն ունեցած է. այդ օրերուն Տիվրիկն ալ պաշարման վիճակի մէջ էր և սոսկալի վտանգ մը կ'սպասէր:

Վերջապէս նոյեմ. 3 ի սեաւ օրն հասաւ. առաւօտուն յարձակումէն առաջ Ղաչկերի Ալիշան պէյի տղան Մուստաֆա պէյն տեսնալով գիւղօրէից տեւրումը, իր գլուխն 300 մարդ ժողոված Տիվրիկն պաշարման ելու փութաց, և քաղաքին վրայ յարձակող Տրքաճանցի 500 ի չափ Սիւնի միւս իմաններուն քաջարար գիմարեց. սակայն՝ երբ շրջակայ թիւրքերէն և փրօտերէն բաղլայեալ հազարաւորաց հեծեալ և զինեալ լինելով աւազակաց բանակին հետ սկսեցին նեղել Մուստաֆա պէյն, սս ստիպուեցաւ իրեններով ետ գաշուիլ յայտարարելով

թէ՛ ազատիլ ուզէ՛ն իր ետեւէն
 գայ :
 Ահա այն ժամուն ա՛յսդ դ ժախ-
 յին քարձախումն բաշք, Հայ թաղե-
 բուն մէջ, ամեն անկիւն ողբալա-
 ղակ և կական. նահատակաց մար-
 միններն արեան մէջ խեղդուա-
 տից տակ կը ճգմուէին, ինչպէս
 դան գիւմնէր իւրեանց սիրելեաց
 անուներն որստոս անկալօ օգնու
 թիւն կը խնդրէին, սուրբի վաշք
 կայնէջարն իւր ինտանու ողբին
 լքած ինքզինքն ողորտելու կը
 փաթար մայրն իւր ծխառ մա-
 նուկն ի գրկի ինտանրկ դուրս
 կուգար իւր բոցակէջ տէն, ան-
 տեղեակ բոլորովին իրո՞ւ ամուսնոյն
 և միս զաւակաց վեճովին մի քո-
 նի ժամու մէջ ամբողջ Տիւրքի
 հոյ տներն կողպաւորած էին և
 ճիւղիւղան, Բերդաթագ, Համամ
 Սիւրէն թողերն հրդեհուելով բո-
 ցերու մէջ կը ճարճատէին. եկեղե-
 չի, առաջնադարուն և հարիւրաւոր
 սուր հոյ ճարա՛լ կըլտին ստա-
 կում և սորսով ընդհանուր էր.
 վերջապէս ողբ ու օգն տնայաւ
 ս տնայն գրեթէ ամբողջ Տիւրքի-
 ցիւր առանց տանի, առանց ըզգես-
 տի և առանց որորի նի մային
 աղբատ և հարուստ միւսնոյն չբո-
 ւսրութեան երթարկու եցան, միայն
 20 տնէ զտոմնացեալներն ամենն
 ալ մտրտուա հարկադրուեցան :
 Մեռնողներուն թիւն 300 ն կոնց-
 նի, որոց մի քանիներուն անունը
 յիշեմ

“ Իրգիս Սուգիտսեանն մարթա ուծ
 և իմ Մէնէթեանն մ'եռեալ .

Յակոբ »
Միքայէլ Չօլարեան »
Յովհաննէս Պէճեան »
Սարգիս Գէրգիբեան »
Յարութիւն Չօլարեան »
Արոն և Հրոտ եղբոր »
Յակոբ և Պօղոս Չախլինց »
Քաղաքին Մարդարեան, Դրդին թոռն
Գէորգ Կազեմբեյ և մեռեալ
Դրդերենց պատուէին (բոլորս կո-
նաց քարոզիչ) մեռեալ
Խաչիկ Խաչեբեյ »
Կիրակոս Տոբեկեան »
Չուհալակեւ (2) եղբարք »
Տօնապետ և Յիւր աղայք թոռնէնց
Սիմոն Բաղդկեյ մեռեալ
Վարդան Քաղաքեան »
Գասպար Բերեկեյ »
Էայլն Էայլն Էայլն »
(Մեռեալ) * Աս Ղօշ'երի աշխրթը
Գլղղղաշ կոչուած աղանդին կը
պատկանի որք Սիւնի միսկիմ մե-
նեան խիստ կ'ատեն և հայոց հետ
բարեկամարար կապին մըշտ :

ՀԱՅՄԱՏԱՆԱ ԻՄՆԷ

Օգտի յանդերոյն մտալեւ ուղղել ի գ-
րէն՝ պունտաոն էվկէլ Ամեն. Սրբ ու-
ղան Պատրիարք հայր հէր թարա-
ֆա յըջաբերական կէտնտէրիւ պ հա-
յաստաննն աոն վաղ տապալը նէթի-
ճէ սիւտէն զարուբէթ վէ սէֆալէթ
րէնչէ սինէ տիւ շիւ պ րէրիչ ուրյէթէ
սիւ զ թուլթմըլ ու ն միւլէթտաշ-
լարլմըլպա հարտըմա նէթիւմէրի
թալիսիյէ վէ նաաիհաթ իթ միշիտի.
Շէհրիմիյոտէ տախի պիր իսնէ

տէ ֆիթէրի աշխարհը օրու պէս հէթ պը-
նըք է հալիտէն իստէ թօրանմադ-
տաւորը՝ ճիւղայէ գառար ճէմ օրու-
նան մէջը պըտ սն (3600) իւշ պիւն
ալթը եիւղ ֆորն. քիւէէն հաֆթա
լիմէն. Սթը պըն Պոսթի սըք հայրա
կէ տաէրիտի :

Քէշու վարձատու պիւր վաղ. թման պէրի թէ չըրի օրունում շ օշուն խոյվուդ տկան Միւր թիւն նոմ շիրքէթ տարն քէնաի մոգստուռ սէպատէն) հիւ ճիպլինճէ պուռ տէֆու (330) իւշիւ զ օթու զ ֆրանք պիր մէպուս զ Աման Արաղուն Պատիւրիսքս կէօնտէմբյախիւր:

Իշխման իմրվել է նաղ որդեն՝ Ծառ-
լուսառ. քի Աղբալինդէր տալին պիւր
ի սոնէ աճֆ. թէր. քի շտուէ. (2000)
Ֆըսնդ տ ե սգւն ի թըլամըշլար վէ
Ամեն Արըսզան Պ. սալիարըս կէօն-
աէրէճէրլէր տիւր

Շուր մը քառուկանոց դըժտանաւոր
պուրունան մէլլէթոսը պըրմէլ ա-
րաւնաւոր հիւքմ իտէն գօրգունճ
վէրիճի զարտ ընթ վէ սէֆալէի
մէնջարէլէրի պուրաւաւնապը իթ-
մէքտէն սպֆըր նաղ սըլա՝ միւմբին
օլաըզը վատալ չապուգ իմաւաղա-
րնաւ եէթիլմէյն հէր վէճհէ կայ-
էթ իթմէքլիլիմիլ ընվա կօր-
մէքտէլիլ սըսի հայիւնտէ պինլէրճէ
պիչարէ միլլէթաւչալըմըլնսու-
ղըն շիտաէթինտէն վէ աճըլգտան
գըլըլաւաղլալըմէք աշիլըրաւորըր:
Պունըլըլ պիլիպտէ գայտաւըլ սու-
րաճագ պիր էրմէնի ֆէրտ պու-
լունաճագ մըլ զսնն էթմէլիլ օ
հալտէ իմաւաւ եէթիլմէլիլ իմաւա-
ւաւ պինլէրճէ նուֆու սէքմէք պու-
ղ յըմպէտաւ ալըլալ:

გ ლ ვ ბ ი რ ე

Արեւան ի սպէրէւէրէ կէօրէ՝ Զէյ-
թունըւար պիւր գառ այ իշին իւ-
թիւլ ա իսէն մուհիմմաթէ՛վէ եէյե-
ճէք թէտարիք իթմիշէր տիւր գա-
ռ սպլարն եէյն թի թէտարիք իթ-
մի՛ւ իսճէշմիշտիւր Զէյթունը-
ւարն՝ հիւսու մննտան գօրգուր-
մադառ տըր՝ զիւր սունարնէրէ
իթմէք իսթէտիքէրի պազը իմթի-
յազըր վերկմէտիկճէ թէքըրիւհ
էթմէյէճէկէրի տնաշըմադառ-
տըր :

Սոն կի նշխարէ Ռէյթսն ճիւղա-
լընտ ա հայտարարութիւն տէֆա-
թէ վարու շմաշար տար օյ ճի-
վարատ բէք չօդ դար ետխմըջ օյ
տըղընտան թիւ քք տարութիւնն
ժա հիմմով թէ տարիքի վէ հիւ ճոմ
իթմէք միւմբիւնիդ օյմաշարը.

Հաւելարտէքի Լիբօսպա գօնաստարը
թելիկափրա պիտիբմիշէր տի քի
Ջէյմսնա՝ Լիտէն գօնաստարն թէք-
լիֆաթընա երմէնիէր պիւ տէրէճէ
մէյ Կէօսիէրմէքաէ իմիշէր:

Հէր Թարափտան վիսուտ իտէն
խաղկելէտէն, Թաստիք օլունուր
քի Պահրի Բ ոչ ո Զէ, Թունլըլարլէ
իթալի ժուհարէպէտէ 6000.քիշի
թէլէֆաթ վերիպ պիւթիւն պիւ-
թիւնէ մոպլուպ օլմուշուր. Զէյ-
թունլըլար իտէմու զաֆֆէրլէթլէ
Անտէրնմ գոյմագ տալըլը վէ պա-

ՀԳ՝ ճիվար դաղալարը ֆեթհ իթ-
միշէր տիր :

Քէշլա թաստիգ օլունուր քի
23000 քիշի գահրաման էրմէնիլէր
միս սէլլահ զէ յիւնիթաղամ սո-
րէթտէ սէրպէստիլէթ տանճաղը
ալթ ընտա դէճէմիւ իմուշ օլտու-
գլարընտանն իթէմբաշա քիւլլիէն
գաթի ումաւ օլարաք օրտուսու
իլէ պէր պէր բէք յէֆիլ հալտէ
Մարաշա չէքիբմէյէ մէճպուր օլ-
մուշ տար :

ՄՕՆ ՀԱՎԱՏԻՄԼԷՐ

Թէէկըրաֆըրտան ալընան խապըւ-
ւերէ կէօրէ ինկիլթէրա հաւիտի լըրտ-
Պօզպարինին թուքմուշ օլտուզու բօլի-
թիգատան հիտտիթէնտիկինտէն նտ-
շի միւշարէկհին թասպիլիլ բէվօլէլէ
իլէ տարպ իտէրէք տյագ ալթընտա
չինէ միշտիլ :

Յնկիրթէրա բառամէնթոսը Յււնկար
ՕԼ/22տէ աշըմբը տըր . պուննոսն ադ-
աէմ լըրտ Բօզպըրինին պիր մէքթիւ-
պինէ վէ կազէթալարըն եազտըզլա-
րընա պինաէն էրմէնիտտանըն հալի
հազըրը բառամէնթին էն մուհիմ մէ-
սէլէլէրինտէն պիրի օլաճագտըր . եա-
նի աճը հալլ իթմէլէ իշին ինկիրթէրա
եա թիւրքիա իւզէշրինէ մուամէլէի
շէտիտէ իճրա իտէճէքտիր վէ եախօտ
Թրմէնիտտան մէսէլէսինտէն պիրթիւն
պիրթիւնէ էլ շէքէճէլ տիր .

Իշխողը տիրենէ կէօրէ խաշրնդ տէ
գօյէրա դոհաւ ր իթմիշ տիր: Յա-
գաթմ պու գօլէրայա ինանմեզ լու-
զըմ մշ տըթ: Կիդ զանն խտէրիդ քի
1894աէ Ստաուռ գըրլըրըն էանա-
սնտա ոէս տըշտըշ չըգմումաք ի-
չին գօլէրո պէհանէսի իլա թիւը-
քիտանըն մու խապէրէյի գաթմ էթ-
տիրտիյի կիպի, պու աէֆատէ այ-
նը օյուռ օյնանմադ տու օլմուլը տըթ:
Քէզա մէսմու իմիդ տիր քի Անա-
ւօլուռ պագը եէրէրինտէ քիւրա-
լէր թէքըրպէն իրմէնիւէրի քըր-
մադ իչին հաղըրլանմադ տու վէ-
նիւ դայիյաթտա պու լուռայօքլար:

ՄԻԻԹԵՆԷՎՎԻՅԷ

Մերիկդ անըն Յիւ-Թօրք չհրկնտէ
նէշը օլունմագդ տա օլան «Հայք» Կա-
լէթաքըշտա օգունտուղընա Կիօրէ
օթուղը միւթէնմալիղ տէվէթէր
տէն թանրընը վէ Էանունմէլէր իլէ
թասթիղ օլունմըն օլան «Պըրմըզը
խաշ» շիրքէթի՝ քի մուհարէ պէլէրտէ
հարալըլարը թէտալի վէ մուհաֆապա
իթմէք մուգատտէս վաղիֆէսինի տէ-
րիւհտէ իթմիւշ տէրի՝ պու տէֆա Միւհ-
թէմէայի Մմէրիկդ առա պուլընան չիւ-
պէսինին իէլիսէսի մատուռազէլ Թըրաա
Պարթն պիղզաթ հայաստանն Կեսի-
տէրմէլէ գարար վերիլիլիտի՝ Ճ Սը-
նան մալումմաթա նազարէն մէլքիւր
չիրքէթին առամլարը սէքիղ պ քա-
տալը Թըմէնիտանտա իֆայի իըրմէթ
իտմէլքէր տիրի՝ վէ իղթիպա Կիօրիւ-
լէն պէշ միլիօն տօլարըն թնաարիքինէ
չտըրքաճալարտըր :

Քչիկի տիյիմիդէ նազարէն ինկիլիկէրա
Գըրաիդիսառ ոսւլիման հասիտէ իւիթ ա-
պէն խոսթթը զաթիւիլէ պիթ ոէքթ ուպ
եազուպ Լյումնիէլէրին իաթրահաթլըլը
վէ պաթիթ իեարլըղը անըն ալիճէնադ-
լըղընա իհալէ իկ միշտիթ : վէ ոէսմուա-
թանազարէն, ոսւլիման տաթի ճէվապէն
պիլտիթ ճէկիթքի պու ոսն վուգու

աթլարտա էրանիկլրտէն զիյատէ իս-
լամար վարտրչոնմըլ օլտըզլարըն-
տան Գըրալիցա հազրէթլէրինին ալ-
տըյը մայիւմաթ բէք եանըլ տըր :

Սուլթանըն ջար հագրեթէրինէ գի
գըրմիթ հէտիլէր կէօնտէրիլ օլ
ըռզը օգուանլարըմըզա մալիւմ տըր
սն, աէֆա Սիլննատան ալընան հա-
վատիսէ նաւլարէն ջար հագրեթէրի
Սըրիֆի բաշա վաօթիտաը իլէ դապու
իթտիլի ոէքթիւպէ քէնտի խաթթը
տէօթի իլէ սուլթանա ճէվապ վէրէ-
ճէփտիր .

Նիւեօրքտան արքան հաժադիւ-
ւելէ նազարէն, Միւճժժէպի Սմ-
րիգա հիւքիւթը գարարը գաթի վեր-
միշտի, թիւքիւտա միւթէզարը
օլան Սմրիգա թապաուլըարըն զա-
րարարըն ալ տէլ ալթը եհիզ պին
Քրանգ թազմիւնթըն օսմանլըտտի իւ-
թի հասլը իշին ֆիլիէն՝ ււււււււււ իթ-
մէյէ . վէ օլպապտա Սքլանթիկ ովկի-
անոսընտպ պուլունան տօնանմալա-
րը Սգտէնիգէ միւթէվէ տճիհէն հարէ-
քիթ խտճէք տիր .

Մշտանպօր 5 յունփար

Թառախիկ օլունուրքի Ուռֆոստա
Պիլէճիկտէ վէ սայիր մահէլլէրտէ
Գարշշըղլլէր փուգու պուլմուշ
Այդէպտէ հէր նէ գաստար քէնիւ
ալլըմլէ խէտէ Թէլէֆիյադ 3000
հէսապ օլունրյօր :
վէ պու գարշշըղլլըն մէու իլլէ-
գի մուվապ աղէն վայի պուլունան
Պահրի բոշայա համլ օլունրյօր :

Մտանդօլ 5 յաւնիսր

Պոռ Եսաղըն Մակեդոնիտաւ վա-
գու պուլան իկղ իլաղտան տօլայը
օրայոս դօբլանան բէտիֆ գա-
պուլլարըն տաղըլմաւընա էմիր
չրգմէշ աղըր :

Մտանքի 5 խաչվոր

Իւշ կիւն էվէ՛՛ Տխորպէքրտէ՛
պիր պէօլիւի իխդիլալ վուգու
պուլմու շտըր՝ էհալի քիլիսէլէրէ
գարանմըշ տըր :

Ապտուլլահ բաշանըն վէ ադէրի-
լէ գօմանտանընըն թուզմաշ օլ-
տուղու դէտպիր սպէսինտէքիւ-
րտլէր բէք չգը ֆէնալըզ իտէմէ-
միյլէր տիր :

Ստանալով տաքի միլլեդ տաշա-
լումը՝ էրմենիոտանոտա մապտուրի-
յէթան վէ ոէֆալէ գէ տիւ չար օլան
գարնաշաշտարմըղըն ԿԸ՝ շիա-
տէզինա՛ն վէ աճըլդտան պիլ-
գադ տահա դէյէֆ օլունմա-
մալարը իլին գայէդ խաշիշէ
վէ դէշաշ իլէ իմոտտ եէդիշ-
տիրմէկան տիլլէր. օլ տէրէճէ քի-
բէք չօդ լապիլխահ վէ միլլէ գ-
բէրվէր գտտընլալ վէ գըղ-
լար քիլիոէլէրին օոտլարնա թօր-
լանո պէլպիւնէլէր տիքմէկան տիլ-
լէր, վէ ոայիլիլէրի խէ պօղչէյէրլէ
միւսդմէլ վէ եհնի լիպտաշար բադ-
րիդ խոնէյէ Կաշըմադտա տըրլտը

Ստանալով ու լաղըն՝ պու շնչանք
դահսին հալի տիւնն տնըն հէր պիր
դարաֆէնտ ու պու լունան միլէդ-
տաշլարմզու իպլէդ օլաճաճը իւ-
միտ օլունուր՝ հէր քէս քէնտի իւ-
նէսինի Ամեն Ս. Պատրիարք հայրա-
կիւն էվէլ եէդ-իշտիրմէյէ վայրէդ
իւմէլի տիր :

